72
4. nóv.

AUGLÝSING

um

ákvæði, sem sett hafa verið milli Íslands og Finnlands, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki.

Yfirlýsing.

Sedan Finland och Island funnit ändamålsenligt att ömsesidigt skydda finska och isländska fabriks- och varumärken, hava undertecknade, därtill behörigen bemyndigade, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De bägge kontraherande staternas medborgara äga på den andra statens område samma skydd som denna stats lagstiftning tilerkänner eller kan komma att tillerkänna statens egna medborgara i avseende å fabriks- och varumärken, under förbehåll, att de villkor och formaliteter, som åligga statens egna medborgara, uppfyllas.

Artikel II.

Den, som i behörig ordning i någotdera landet gjort ansökan om skydd för fabriks- eller varumärke — så och hans rättsinnehavera, skall under förbehåll av tredje manns rätt, för ansökan i det andra landet äga företrädesrätt, som skal hava fyra månaders giltighet.

Den, som på grund av tidligare i det ena landet gjord ansökan

Með því að Finnlandi og Íslandi virðist heppilegt að veita finnskum og íslenzkum verksmiðju- og vörumerkjum gagnkvæma vernd, hafa undirritaðir, sem þar til hafa gilt umboð, orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

1. grein.

Ríkisborgarar beggja samningslandanna skulu í landi hins njóta sömu verndar fyrir verksmiðju- og vörumerki, sem lög þessa ríkis veita eða kunna að veita eigin ríkisborgurum, enda séu skilyrði þau og formsatriði, sem sett eru ríkisborgurum landsins, uppfyllt.

2. grein.

Hver sá, sem í öðruhvoru landinu hefir sent gilda beiðni um vernd fyrir verksmiðju- eða vörumerki — svo og sá er nýtur réttarins — skal, að áskildum rétti þriðja manns, njóta forréttar í fjóra mánuði til þess að senda beiðni til hins landsins.

Nú andmælir einhver þessum forrétti sökum fyrri beiðnar í öðruhvoru landinu og ber hann þá,

vill taga i anspråk denna företrädesrätt, åligger att vid ansökan i det andra landet uppgiva, när ansökan i förstnämnda land gjorts.

Artikel III.

Varje i hemlandet vederbörligen registrerad fabriks- eller varumärke skall i det andra landet godkännas till inregistrering och därstädes som sådant åtnjuta skydd, därest icke märket är sådant, att dess inregistrering av detta lands lagstiftning förbjudes.

Dock skola de kontraherande staternas medborgare i det andra landet icke åtnjuta vidsträcktare skydd eller skydd under längre tid än de komma i åtnjutande av i det egna landet.

Artikel IV.

Denna deklaration skall träda i kraft i vartdera landet efter dess officiella kungörande och skall gälla intill dess sex månader förflutit sedan densamma blivit från någondera sidan uppsagd.

Till bekräftelse härav hava undertecknade underskrivit denna deklaration och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köbenhamn i två exemplar, den 7 mars 1925.

För Island

Moltke. Idmann.

þegar hann sendir beiðni til hins landsins, að gera grein fyrir hvenær beiðni hafi verið send til fyrra landsins.

72
4. nóv.

3. grein.

Hvert það verksmiðju- eða vörumerki, sem í heimalandinu hefir verið skrásett löghlýðilega, skal í hinu landinu vera réttbært til skrásetningar, og njóta þar þar af leiðandi lögverndar, svo framarlega sem merkið ekki er slíkt, að skrásetning þess sé lögbönnuð í síðarnefndu landi.

Þó skulu ríkisborgarar samningslandanna ekki njóta frekari verndar, né heldur í lengri tíma í hinu landinu, heldur en þeir njóta í sínu eigin landi.

4. grein.

Samningur þessi gengur í gildi í hvoru landinu um sig þegar hann hefir verið löglega birtur og skal vera í gildi þar til sex mánuðum eftir að honum hefir verið sagt upp af öðrum hvorum aðilanna.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir skrifað undir yfirlýsingu þessa og sett við hana innsigli sín.

Samin í tveim eintökum í Kaupmannahöfn, 7. marz 1929.

Fyrir Ísland

Moltke. Idmann.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 4. nóvember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.